

Artur Stefański

Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu
Wydział Finansów i Bankowości
e-mail: artur.stefanski@wsb.poznan.pl

Wpływ zmian prawa bilansowego na ocenę ryzyka kredytowego mikrojednostek

Kod JEL: G32

Słowa kluczowe: ryzyko kredytowe, mikrojednostki, prawo bilansowe

Streszczenie. Celem artykułu jest ocena wpływu zmian zasad sprawozdawczych dla jednostek mikro na poziom ryzyka kredytowego, ocenianego na podstawie wybranych modeli punktowej oceny ryzyka. Na potrzeby artykułu przyjęto hipotezę, że zmiana zasad sprawozdawczych dla mikrojednostek utrudnia przeprowadzenie oceny ryzyka kredytowego i powoduje pogorszenie tej oceny. W celu weryfikacji postawionej hipotezy zastosowano studium przypadku, stosując trzy modele punktowej oceny ryzyka kredytowego. Wyniki analizy wskazują, że w każdym z zastosowanych modeli wynik oceny ryzyka uległ pogorszeniu, liczba przyznanych punktów była średnio o 10% gorsza niż przed zmianami zasad sprawozdawczych. Jest to konsekwencja większego zagregowania danych finansowych w sprawozdaniu finansowym mikrojednostek. Przyjęta w artykule hipoteza badawcza została zweryfikowana pozytywnie.

Wprowadzenie

Szczegółowe zasady oceny zdolności kredytowej i poziomu ryzyka kredytowego stanowią tajemnicę handlową banków. Dostępne publikacje dotyczące tego obszaru są szcążkowe i oparte na doświadczeniach zawodowych autorów, na udostępnianych (zwykle już nieaktualnych) procedurach, albo zasady te są udostępniane w ograniczonym zakresie (niekompletne procedury). Precyzyjna odpowiedź na pytanie, jak nowelizacja ustawy o rachunkowości w zakresie rocznych sprawozdań finansowych wpłynęła na procedury banków nie jest możliwa. Można jednak oceniać wpływ tych zmian na poziom ryzyka kredytowego ocenianego na podstawie dostępnych w literaturze przedmiotu modeli,

co jest celem niniejszego artykułu. Na potrzeby artykułu przyjęto hipotezę, że zmiana zasad sprawozdawczych dla mikrojednostek utrudnia przeprowadzenie oceny ryzyka kredytowego i powoduje – ze względu na większą agregację danych sprawozdawczych – pogorszenie tej oceny. W celu weryfikacji postawionej hipotezy zastosowano studium przypadku na podstawie wybranych modeli punktowej oceny ryzyka kredytowego.

1. Zmiany zasad sprawozdawczych i ich konsekwencje analityczne

Zmiany zasad bilansowych, wynikające z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, zostały wprowadzone do krajowej ustawy o rachunkowości dzięki nowelizacjom w 2014 i 2015 roku. Nowelizacje te dotyczą podmiotowego i przedmiotowego zakresu sprawozdawczości finansowej, ze szczególnym uwzględnieniem składników bilansu oraz rachunku zysków i strat. Wprowadzone zmiany powodują określone problemy dla porównywalności sprawozdań finansowych, a także dla konstrukcji wskaźników finansowych oraz narzędzi analitycznych opartych na wskaźnikach finansowych. Zmiany ustawy z 2014 roku wprowadziły uproszczenia w sprawozdawczości finansowej dla mikro i małych jednostek gospodarczych. Spowodowały one utrudnienia zarówno w porównywalności poziomej, gdy dana jednostka uzyskała status firmy mikro lub małej, jak i pionowej – między jednostkami o różnej wielkości (Nowak, 2016, s. 824). Inną konsekwencją nowelizacji są zmiany w prezentacji niektórych pozycji sprawozdania finansowego. Wcześniej wydzielone pozycje zostały włączone do określonych grup z powodu usunięcia pewnych pojęć (np. zdarzeń nadzwyczajnych). Nastąpiło ponadto przekwalifikowanie specyficznych kategorii finansowych w bilansie w ramach aktywów i pasywów.

Zmiana w zakresie układu sprawozdania jednostek mikro, dotycząca zwiększonej agregacji danych wpływa na zakłócenia oceny, np. płynności finansowej. Brak podziału na zobowiązania krótko- i długoterminowe utrudnia bowiem, niekiedy wręcz uniemożliwia, rzetelną oceną porównawczą płynności finansowej jednostek, względnie prowadzić będzie do znacznych uproszczeń w analizie. Ten brak podziału zobowiązań ze względu na czas ogranicza także możliwość oceny zadłużenia długoterminowego i krótkoterminowego jednostek mikro. W przypadku rachunku zysków i strat też mamy do czynienia ze zmianami wynikającymi z pewnej agregacji przychodów i kosztów. Jeżeli chodzi natomiast o kwalifikację pozycji wynikowych, niezależnie od skali działania podmiotu, to najważniejsza jest likwidacja pozycji zdarzeń nadzwyczajnych, których skutki są obecnie ujmowane w pozostałych przychodach lub pozostałych kosztach operacyjnych. Taka zmiana może zakłócić analizę dynamiki, ponieważ może prowadzić do zwiększenia określonych grup przychodów lub kosztów, ale też może wpłynąć w istotny sposób na ocenę rentowności operacyjnej jednostek i wskaźniki oparte na kategorii zysku operacyjnego.

Porównując bilans firm obecnie zaliczanych do jednostek mikro do obowiązującego przed nowelizacją ustawy, można wskazać najważniejsze różnice, jeśli chodzi o prezentację danych istotne dla analizy ryzyka kredytowego:

- a) brak podziału aktywów trwałych na grupy, szczególnie dotkliwy może być brak wydzielenia wartości niematerialnych i prawnych, gdyż wysoki udział tej grupy w aktywach zwykle związany był z wyższą oceną ryzyka kredytowego;
- b) brak wydzielenia należności i zobowiązań od jednostek powiązanych – te informacje były wykorzystywane do oceny bezpieczeństwa, bowiem większy odsetek należności od jednostek powiązanych w należnościach ogółem i wyższy odsetek zobowiązań wobec jednostek powiązanych w zobowiązaniach ogółem identyfikowano jako sygnał podwyższonego ryzyka związanego z utrudnieniem kontroli przepływu środków pieniężnych;
- c) brak wydzielenia należności z tytułu dostaw i usług powoduje, że wszelkie rozliczenia, także np. z pracownikami czy właścicielami traktowane są na równi, co utrudnia ocenę rotacji należności, a także wpływa na ocenę płynności finansowej;
- d) nie można odczytać z bilansu kwoty rozliczeń międzyokresowych czynnych, a te będąc konsekwencją stosowania zasady memoriałowej, relatywnie często nie przekształcają się w realny strumień środków pieniężnych, co było uwzględniane przy ocenie płynności finansowej;
- e) w przypadku pasywów najbardziej dotkliwą zmianą jest brak podziału zobowiązań na krótko- i długoterminowe, co wpływa bezpośrednio na ocenę płynności finansowej oraz strukturę pasywów uwzględnianą w ocenie zadłużenia, kłopotliwy też jest brak wydzielenia w zobowiązaniach związanych z dostawami i usługami, co wpłynie na możliwość oceny okresu regulowania zobowiązań oraz na ocenę zapotrzebowania na dodatkowe środki finansowe.

Zgodnie ze znowelizowaną ustawą, przychody podstawowej działalności operacyjnej nie są dzielone na przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów. Z kosztów rodzajowych wydzielono natomiast jedynie cztery grupy tych kosztów:

- amortyzację,
- zużycie materiałów i energii,
- wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia,
- pozostałe koszty.

Tym samym koszty usług obcych oraz podatków i opłat włączone zostały do grupy pozostałych kosztów rodzajowych. Nastąpiło ponadto połączenie kosztów wynagrodzeń z kosztami ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń. Z kolei pozostałe przychody i koszty operacyjne zostały połączone odpowiednio z przychodami i kosztami finansowymi tworząc dwie kategorie – „Pozostałe przychody i zyski” oraz „Pozostałe koszty i straty”. W każdej z tych kategorii odrębnie wykazuje się jedynie aktualizację wartości aktywów.

Brak wydzielenia poszczególnych poziomów wyniku finansowego wpłynie na ograniczone możliwości oceny rentowności jednostek, zaś brak wydzielonej ewidencji kosztów może zakłócić także ocenę sprawności działania.

Ustawa o rachunkowości nie przewiduje dla jednostek mikro wariantu kalkulacyjnego rachunku zysków i strat, nie oznacza to jednak, że jedyną dopuszczalną ewidencją

w tych jednostkach jest ewidencja kosztów działalności operacyjnej na kontach zespołu 4. Jednostki mikro prowadzące działalność produkcyjną lub usługową i potrzebujące informacji o kosztach wytworzenia poszczególnych produktów, kosztach sprzedaży, zarządu, mogą – a nawet powinny – ewidencjonować koszty także w układzie kalkulacyjnym.

2. Podmiot badania

Badaniu oceny ryzyka kredytowego poddane zostały wyniki finansowe wybranego podmiotu gospodarczego z branży produkcyjnej z siedzibą w gminie Czerwonak, powiat poznański. Jest to firma rodzinna, która prowadzi działalność nieprzerwanie od 1990 roku. Przedsiębiorca spełnił warunek ustawowy zaliczania do mikrojednostek gospodarczych i nie przekroczył dwóch z trzech wskazanych parametrów, ponieważ suma bilansowa wynosiła 727,4 tys. zł, a liczba zatrudnionych wynosiła 8 osób. Jedynie obroty jednostki były wyższe od wskazanego w ustawie progu, gdyż przekroczyły 9,3 mln zł.

3. Ocena ryzyka kredytowego przedsiębiorstwa z segmentu MSP

W literaturze przedmiotu dokonuje się wielu klasyfikacji metod oceny ryzyka kredytowego. Jednym z kryteriów jest prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzeń związanych z niewykonaniem zobowiązania przez kredytobiorcę oraz wysokość oczekiwanej i nieoczekiwanej straty z tytułu tego zdarzenia. Na podstawie tych kryteriów wyróżnia się modele niewykonania zobowiązania oraz modele rynkowe (Saunders, 2001, s. 58). Innym kryterium podziału jest podmiot konstruujący modele ocenne, zgodnie z nim wyróżnia się modele wewnętrzne oraz zewnętrzne (Wójciak, 2007, s. 66). W praktyce najczęściej stosuje się podział metod oceny ryzyka kredytowego ze względu na zastosowane w ocenie zmienne. Wówczas wyróżnia się modele jakościowe, ilościowe oraz mieszane (Saunders, 2001, s. 58). Pierwsze oparte są na niemierzalnych lub trudno mierzalnych oraz opisowych kryteriach oceny, drugie bazują na kryteriach *stricte* mierzalnych, a trzecie są ich połączeniem. I te ostatnie dominują w praktyce bankowej, co oznacza, że oceniając ryzyko kredytowe, banki poddają ocenie zarówno parametry jakościowe, jak i ilościowe. Zwykle czynniki ilościowe dominują w ocenie łącznej ryzyka kredytowego podmiotów gospodarczych, stanowiąc około 2/3 możliwych do uzyskania punktów w ramach procedury punktowej oceny ryzyka kredytowego (Stefański, 2010, s. 138–140), przy czym w przypadku firm mniejszych jest to zwykle bardziej zrównoważone – często czynnikiem ilościowym i jakościowym przypisywana jest równa waga (Wiatr, 2011, s. 162–171). Analizie poddane zostaną wyłącznie parametry ilościowe, ponieważ zmiana zasad sprawozdawczych nie wpływa na zmianę parametrów jakościowych badanego podmiotu.

3.1. Ocena ryzyka według modelu Stefańskiego

W przypadku oceny ryzyka kredytowego według modelu Stefańskiego ocenie podlega pięć miar finansowych: udział kapitału własnego (UKW), zyskowość operacyjna (ZO), zmiana wielkości sprzedaży w ostatnim roku (TR), wskaźnik pokrycia odsetek uproszczonymi przepływami pieniężnymi (ICR), a także wskaźnik płynności bieżącej (CR). Wartości wskaźników obliczone według danych sprawozdawczych sprzed nowelizacji i po niej oraz przypisane im punkty w ocenie ryzyka zaprezentowano w tabeli 1.

Tabela 1. Wartości wskaźników finansowych oraz ocena ryzyka kredytowego wybranego podmiotu

Wskaźnik	Przed nowelizacją		Po nowelizacji	
	wartość	liczba punktów	wartość	liczba punktów
UKW	38,2%	2	38,2%	2
ZO	1,15%	4	1,08%	4
TS	107,9	2	107,9	2
ICR	16,07	1	b.d.	5
CR	1,09	4	0,84	5
Razem		13		18

Źródło: opracowanie własne na podstawie wyników jednostki ; Stefański (2007), s. 182–183.

Zmiana sposobu prezentowania informacji finansowej w badanej jednostce pozostała neutralna dla udziału kapitału własnego oraz trendu sprzedaży. Wpłynęła natomiast na możliwości obliczenia pozostałych parametrów:

1. W przypadku wskaźnika ZO – pierwotny wzór zakładał relację zysku operacyjnego do sprzedaży, co na podstawie wyników firmy daje 1,15% i oznacza przyznanie 4 punktów; po zmianie sposobu prezentowania wyników nie jest możliwe ustalenie zysku na działalności operacyjnej, ponieważ przychody i koszty z pozostałej działalności operacyjnej zostały połączone z przychodami i kosztami finansowymi, a także wynikiem zdarzeń nadzwyczajnych. Zatem upraszczając – inne przychody i koszty zostały pominięte, więc wskaźnik opiera się na relacji zysku ze sprzedaży wobec przychodów ze sprzedaży, w takim układzie prezentowania wyników wyniosłoby 1,08% – akurat w przypadku analizowanej firmy zmiany nie byłyby na tyle istotne, aby wpłynąć na liczbę punktów w procedurze oceny ryzyka kredytowego. Drugim z rozwiązań mogłoby być użycie zysku ze sprzedaży także w latach wcześniejszych, by porównać wyniki ze sobą, jednak byłyby to niezgodne z literalnymi zapisami instrukcji kredytowej.
2. Wskaźnik ICR liczony jest jako relacja nadwyżki finansowej (sumy zysku netto i amortyzacji) wobec kosztów odsetek zapłaconych – zmiany sposobu prezentowania wyniku nie zakłócają wartości nadwyżki finansowej, jednak w przypadku mianownika ginie możliwość odczytania z rachunku zysków

i strat kosztów odsetek zapłaconych, co powoduje brak możliwości obliczenia opisanego wskaźnika, w takim przypadku – zgodnie z instrukcją – przyznawano najgorszą ocenę, co oznacza 5 punktów. Z kolei posługując się danymi sprzed nowelizacji, wskaźnik można policzyć i wynosi 16,07, co oznaczało przyznanie 1 punktu – zatem różnica w ocenie ryzyka kredytowego jest znacząca.

3. Wskaźnik CR – liczony jako relacja aktywów obrotowych wobec zobowiązań krótkoterminowych obliczony na bazie wyników sprzed zmian układu sprawozdawczego wynosi 1,09 (4 pkt w ocenie), z kolei zmiana sprawozdań nie wydziela zobowiązań krótkoterminowych, zatem albo wskaźnik nie zostanie policzony (co oznacza przyznanie 5 pkt) lub w miejsce zobowiązań krótkoterminowych podstawione będą zobowiązania i rezerwy na zobowiązania w całej kwocie, a wtedy wskaźnik wyniesie 0,84 i też oznacza przyznanie 5 punktów.

Zmiana sposobu prezentacji wyników finansowych, w przypadku badanego podmiotu i stosowanej procedury oceny ryzyka kredytowego, wpłynie na łączną liczbę punktów – wzrośnie ona o 5 punktów, co przy maksymalnej ich liczbie (45) jest zmianą znaczącą – aż o ponad 10% gorzej oceniony zostałby badany podmiot, co mogłoby wpłynąć na zmianę klasy ryzyka tej firmy.

3.2. Ocena ryzyka według modelu wewnętrznego banku

W modelu wewnętrzym jednego z banków ocenie w części ilościowej podlegają wskaźniki: płynności bieżącej (CR), płynności szybkiej (QR), ogólnego zadłużenia (OZ), rentowności sprzedaży (ROS), rotacji należności (OSN), rotacji zapasów (OUZ) i rotacji zobowiązań (ORZ). Zmiana sposobu prezentowania rocznych wyników finansowych jest w przypadku badanego podmiotu obojętna dla wskaźników: OZ (relacja zobowiązań i rezerw na zobowiązania wobec kapitałów własnych), ROS (wskaźnik liczony jest jako relacja zysku netto do przychodów ze sprzedaży), OSN (wskaźnik zakłada relację należności krótkoterminowych ogółem wobec przychodów ze sprzedaży) i OUZ (relacja zapasów ogółem wobec przychodów ze sprzedaży). Zakłóceniu ulegną jednak wskaźniki:

- a) CR – w sposób opisany wcześniej, co oznacza zmianę liczby punktów z 4 na 5;
- b) QR – zmiana zasad sprawozdawczych oznacza zmianę wartości wskaźnika z poziomu 0,55 do 0,46 (z aktywów obrotowych nie można wykluczyć rozliczeń międzyokresowych, a zobowiązania nie są dzielone na krótko- i długoterminowe), jednak w ocenie punktowej w obu przypadkach oznaczałoby to przyznanie 5 punktów;
- c) ORZ – wskaźnik obliczany jest jako relacja zobowiązań krótkoterminowych (i tego w świetle nowego standardu sprawozdawczego nie można wydzielić, zatem zastosowano wartość zobowiązań ogółem) wobec przychodów ze sprzedaży, według danych przed zmianą wskaźnik wynosiłby 14 dni, co oznaczałoby przyznanie 1 punktu, z kolei po zmianie – 42 dni i 3 punkty.

Wartości obliczonych wskaźników finansowych oraz punkty w ocenie ryzyka kredytowego według stosowanej procedury przedstawiono w tabeli 2.

Tabela 2. Wartości wskaźników finansowych oraz ocena ryzyka kredytowego wybranego podmiotu

Wskaźnik	Przed nowelizacją		Po nowelizacji	
	wartość	liczba punktów	wartość	liczba punktów
OZ	1,62	5	1,62	5
ROS	0,84%	5	0,84%	5
OSN	7 dni	1	7 dni	1
Ouz	7 dni	1	7 dni	1
ORZ	14 dni	1	42 dni	3
CR	1,09	4	0,84	5
QR	0,55	5	0,46	5
Razem		22		25

Źródło: opracowanie własne na podstawie wyników jednostki; Przynoga (2015), s. 53.

Łączna liczba punktów zwiększyłaby się o 3 (z 22 do 25) wobec maksymalnej ich liczby 35, co, podobnie jak w przypadku poprzednio stosowanej metody, wpłynęłoby na zmianę oceny poziomu ryzyka, akurat w sytuacji stosowanej metodyki oznaczałoby to tę samą klasę ryzyka – „ryzyko małe”.

3.3. Ocena ryzyka według modelu Wiatra

Model oceny ryzyka kredytowego zaproponowany przez Wiatra oparty jest na sześciu wskaźnikach finansowych: rentowności sprzedaży (ROS), marży na poziomie EBITDA (EBITDAM), rentowności aktywów (ROA), wskaźniku kapitałowym (ER), wskaźniku pokrycia odsetek (ICR), wskaźniku okresu obsługi długu (DAP). Jedynie wskaźnik kapitałowy nie będzie obciążony koniecznością korekt wskutek zmian sposobu prezentowania wyników finansowych badanej jednostki. W przypadku wskaźnika ROS w zmodyfikowanej postaci rachunku zysków i strat nie można ustalić operacyjnego wyniku finansowego, dlatego zastąpiono go wynikiem ze sprzedaży. Taka sama korekta dotyczyła wskaźnika EBITDAM oraz DAP. Dodatkowo w tym ostatnim z aktywów obrotowych nie można ustalić kwoty środków pieniężnych na rachunkach bankowych i w kasie, dlatego zastosowano kolejne uproszczenie polegające na odjęciu od sumy aktywów obrotowych kwot zapasów i należności. W przypadku wskaźnika ROA autor w konstrukcji wskaźnika przewidział korektę wyniku finansowego netto o koszty odsetek, czego po nowelizacji ustawy dla jednostek mikro nie można uczynić (wskaźnik obliczony zostanie bez tej korekty). Z kolei w przypadku wskaźnika ICR w liczniku będzie skorygowany EBIT, zaś w mianowniku nie można wskazać kwoty zapłaconych odsetek, zatem ten wskaźnik nie zostanie policzony, a w ocenie ryzyka przypisana zostanie najgorsza z dostępnych przy

tym wskaźniku wag. Obliczenia wskaźników i nadane im punkty w ocenie ryzyka kredytowego według danych sprawozdawczych sprzed nowelizacji ustawy i po nowelizacji zaprezentowano w tabeli 3. Przedsiębiorstwo działa w branży produkcyjnej, dlatego skalę punktów zastosowano właściwą dla tej grupy firm.

Tabela 3. Wartości wskaźników finansowych oraz ocena ryzyka kredytowego wybranego podmiotu

Wskaźnik	Przed nowelizacją		Po nowelizacji	
	wartość	liczba punktów	wartość	liczba punktów
ROS	1,15%	9	1,08%	9
EBITDA Margin	3,38%	10	3,32%	10
ROA	12,24%	1	10,70%	2
ER	38,19%	3	38,19%	3
ICR	6,01	4	b.d.	10
DAP	0,41	1	0,48	1
Razem		28		35

Źródło: opracowanie własne na podstawie wyników jednostki; Wiatr (2011), s. 194–195.

Po raz kolejny, zmiana w sposobie prezentowania wyników finansowych wpływa na ocenę ryzyka kredytowego jednostki, powodując zmianę liczby punktów uzyskiwanych w procesie ratingu kredytowego o ok. 10%. Różnice dotyczą liczby punktów przypisanych do wskaźników ROA i ICR, choć w zakresie wartości wskaźników aż w pięciu na sześć można je dostrzec, jednak nie są one na tyle znaczące, by wpływać na przyznaną liczbę punktów w procedurze oceny ryzyka.

Podsumowanie

Celem opracowania była ocena wpływu zmian zasad sprawozdawczych dla jednostek mikro na poziom ryzyka kredytowego ocenianego na podstawie dostępnych w literaturze przedmiotu modeli punktowej oceny ryzyka.

Na podstawie studium przypadku zaobserwowano, że w każdym z zastosowanych modeli wynik oceny ryzyka uległ pogorszeniu. Było to konsekwencją większego zagregowania danych sprawozdawczych, głównie aktywów obrotowych, braku podziału zobowiązań na krótko- i długoterminowe, a także brakiem wydzielenia kosztów odsetek zapłaconych w rachunku zysków i strat. Spowodowało to, że niektóre ze wskaźników finansowych nie mogły być obliczone bez przyjęcia określonych uproszczeń (np. uwzględniano przy wskaźnikach płynności finansowej zobowiązania ogółem, a nie tylko krótkoterminowe), inne nie mogły być obliczone wcale, ze względu na brak stosownych danych (np. wskaźnik pokrycia odsetek) i w takich sytuacjach przypisywano najgorszą liczbę punktów. Egzemplifikacją tego jest pogorszenie w każdym z zastosowanych

modeli oceny poziomu ryzyka, wyraziło się to w średnio o 10% gorszej licznie punktów, co wskazywałoby na pogorszenie poziomu ryzyka kredytowego badanej jednostki jako potencjalnego kredytobiorcy.

Hipoteza badawcza, która zakładała, że zmiana zasad sprawozdawczych dla mikrojednostek utrudnia przeprowadzenie oceny ryzyka kredytowego i powoduje pogorszenie tej oceny została pozytywnie zweryfikowana.

Bibliografia

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z 26.06.2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, Dz.U. EU L 182 z 29.06.2013 r.
- Nowak, E. (2016). Wpływ zasad i regulacji rachunkowości na zmiany w sprawozdawczości finansowej w Polsce. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 1 (79), 819–828.
- Przynoga, P. (2015). *Badanie zdolności kredytowej na przykładzie przedsiębiorstwa ENEA S.A.* Praca magisterka (niepublikowana), przygotowana pod opieką dra hab. J. Kubiaka. Poznań: Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu.
- Saunders, A. (2001). *Metody pomiaru ryzyka kredytowego – KMV, CreditMetrics, LAS, RAROC, Credit Risk Plus*. Kraków: Oficyna Wydawnicza.
- Stefański, A. (2007). *Rola kwalifikacji analityków w zarządzaniu ryzykiem kredytowym w bankach*. Poznań: Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu.
- Stefański, A. (2010). Czynniki uwzględnianie w procesie oceny poziomu ryzyka kredytowego. *Zeszyty Naukowe Wydziałowe, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach*, 71, 133–142.
- Ustawa z 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, Dz.U. 2014, poz. 1100.
- Ustawa z 8 września 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, Dz.U. 2015, poz. 1333.
- Wiatr, M.S. (2011). *Zarządzanie indywidualnym ryzykiem kredytowym. Elementy systemu*. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Szkoła Główna Handlowa w Warszawie.
- Wójciak, M. (2007). *Metody oceny ryzyka kredytowego*. Warszawa: PWE.

THE INFLUENCE OF CHANGES IN THE REPORTING FRAMEWORKS ON THE ASSESSMENT OF CREDIT RISK OF MICRO UNITS

Keywords: credit risk, micro units, accounting law

Summary. The main objective of the paper was to assess how the changes made in the reporting framework for micro units influence the level of credit risk, estimated on the basis of selected models of risk ratings. For the purpose of this article, the hypothesis was assumed that the change in the reporting framework for micro units impedes the assessment of credit risk and worsens its rating. In order to verify the hypothesis, a case study was using three models of risk ratings. The results of the analysis indicate that in each of the applied models the result of risk assessment

deteriorated, and the number of awarded points was lower by 10% on average than before the changes were introduced. It was the consequence of a higher aggregation of financial figures, hence the hypothesis was confirmed.

Translated by Artur Stefański

Cytowanie

Stefański, A. (2018). Wpływ zmian prawa bilansowego na ocenę ryzyka kredytowego mikrojednostek. *Ekonomiczne Problemy Usług*, 3 (132), 117–126. DOI: 10.18276/epu.2018.132-10.